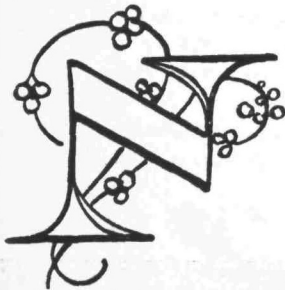

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Δημιουργία τῆς ὕλης. — Ἡ ἀλχημεία, πραγματικότης. — Τὸ «νέον» στοιχεῖον — Ὁ Ἥλιος ἐπὶ τῆς νῆς — Μετὰ τὴν μεταστοιχείωσιν, ἡ μεταφύτευσις. — Ζωὴ λιποτακτικῶσα τοῦ ὄργανισμοῦ. — Ἡ ἀθανασία . . . τοῦ σώματος. — Καταγόμεθα ἀπὸ πιθήκους; — Ὁ Δάρβιν καὶ τὰ ἐντόσθια. — Ὁ σαρμὸς τοῦ 1913, σαρμὸς πρὸ 4,000 ἐτῶν. — Τὸ ρεκόρ τῶν ἀνακαλύψεων. — Κινηματογράφου. — Ἡ χρωσκόπια τῶν θιάσων. — Μία οὐτοπία, ἡ ὁποία θα γίνῃ γεγονός. — Καταγοῦνται οἱ πολεμικοὶ ἀνταποκριταί!

ΕΑ ἀνυπολογίστου ἐνδιαφέροντος ἀνακάλυψις ἠγγέλθη, ἐξ Ἀγγλίας τὴν φορὰν αὐτὴν. Ὁ καθηγητὴς τῆς χημείας Ramsay ἐπέτυχε τὴν μεταστοιχείωσιν τῆς ὕλης καὶ τὴν μετατροπὴν τῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας

εἰς ὕλην. Ἀμφότερα ἐθεωροῦντο ὡς ὄνειρα, ἀναγόμενα εἰς τὴν ἀλχημείαν. Διὰ τῆς πρώτης ἀνακαλύψεως, ἐκ τῶν 80 περίπου στοιχείων ἐξ ὧν ἡ ὕλη συνίσταται, τὸ ἐν ἐξ αὐτῶν μετετρέπη εἰς ἄλλο, παρήχθη δὲ οὕτω τὸ «νέον», ἀέριον στοιχεῖον ἀδρανὲς μέχρι τοῦδε εἰς ἴχνη εἰς τὸν ἀτμοσφαιρικὸν ἀέρα, ἐξ ὕδατος, ὡς καὶ τὸ στοιχεῖον «Ἥλιος» ὅπερ εἶνε πολυτίμιον, ὅσον σχεδὸν καὶ τὸ ράδιον, ὡς πηγὴ ἐνεργείας καὶ ὅπερ σχηματίζεται δι' ἀλλαγῆς τινος τῶν ὄρων τοῦ «Νέου».

Ἡ ἀνακάλυψις θὰ ἔχῃ σημαντικὰς ἐμπορικὰς συνεπείας, θὰ γίνῃ δ' ἀσφαλῶς ἀφορμὴ νέων ἀνακαλύψεων. Εὐρισκόμεθα εἰς τὴν ἀφρητιανὴν νέαν ἐρευνῆς ἐπιστημονικῆς, εἶπεν ὁ Ράμσαι. Εὐτυχεῖς οἱ ἀπόγονοί μου, προσθέτω ἐγὼ ὁ ἀνίδεος τῶν χημικῶν στοιχείων ταπεινὸς χρονολόγος.

Αἱ ἀνακαλύψεις διαδέχονται ἀλλήλας. Ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Ἀμερικὴ πρωταγωνιστοῦν ἐν τῇ ἀμίλλῃ ταύτῃ. Ἡ φυσικὴ, ἡ βιολογία, ἡ ἰατρικὴ, ἡ χημεία, ἡ γεωγραφικὴ ἐξερεύνησις, ἔκαμαν μεγάλας κατακτήσεις. Αἱ νεώτεραι ἐπιστημονικαὶ ἀναζητήσεις ἐτροποίησαν ἢ συνεπλήρωσαν προγενεστέραις, αἵτινες ἀπέβησαν οὕτω χρησιμώτεραι εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ζωὴν.

Δύναται νὰ γραφῇ ὅτι ὅλη ἡ γῆ ἀνεκαλύφθη μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ Βορείου πόλου ὑπὸ τοῦ Πύαρου καὶ τοῦ Νοτίου ὑπὸ τῶν Ἀρσὸνδσεν καὶ Σκῳτ. Ἡ φυσικὴ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἐπλουτίσθη μὲ τὸ ἀσύρματον τηλεφῶνων, ὅπερ θὰ ἐνισχύσῃ τὴν παγκόσμιον πρόσοδον.

Ἄλλ' εἰάν αἱ προσπάθειαι τῶν ἐπιστημόνων τείνουσιν εἰς τὴν διευκόλυσιν τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς, ὁ Καρρέλ, καθηγητὴς ἐν Ν. Ὑόρκῃ, ὁ λαβὼν ἐφέτος τὸ βραβεῖον Νομπέλ, προχωρεῖ ἐτι περαιτέρω, ἀποδεικνύων ὡς δυνατὴν τὴν μεταφύτευσιν ζώντων ἰσθῶν ἢ καὶ ὀργάνων ἐξ ἑνὸς ζώντος σώματος εἰς ἄλλο καὶ τὴν διατήρησιν τῆς ζωῆς τῶν ἰδίων σωμάτων ἐν ἀπομονώσει. Ἡ ἀνακάλυψις αὕτη διανοίγει εὐρύτατον ὄριζοντα νέων ἀνακαλύψεων πρὸς παύτασιν τῆς ζωῆς καὶ σωτηρίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἐκ τοῦ θανάτου. Κατώρθωσε γὰρ ἐξαγάγῃ νεφρούς, καρδιαν, στομαχον, ἔντερα ἐκ τοῦ σώματος ἄρτι φονευθέντος κυνὸς καὶ τὰ διετήρησεν ἐκτελούντα πάσας τὰς φυσικὰς λειτουργίας τῶν ἐπὶ δέκα ὥρας ἐκτὸς τοῦ σώματος, ὡς εἰάν εὕρισκοντο ἐντὸς αὐτοῦ. Μὴ ἔχοντα δὲ οὐδεμίαν ἐπικοινωνίαν μετὰ τοῦ ἐγκεφάλου, ἀνέτρεψαν καὶ τὴν μέχρι τοῦδε παραδεξιμένην θεωρίαν ὅτι αἱ λειτουργίαι τῶν ἐντοσθίων κυβερνῶνται ὑπὸ τοῦ ἐγκεφάλου. Ἀποδεικνύεται οὕτω ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη ζωὴ θὰ παρατείνεται διὰ τῆς μεταφυτεύσεως ἐξ ἄλλων ζῶων ὕγιων ὀργάνων ἀντὶ τῶν βεβλασμένων ἀνθρωπίνων. Ἄλλὰ ὑποφώσκει ταυτοχρόνως ἡ ἀθανασία τοῦ ἀνθρώπου. Κατὰ τὸν Καρρέλ, ἡ μίθειος τῆς ἐπιστήμης, — διότι καὶ εἰάν δὲν τελειοποιήσῃ τὰ πειράματά του ἀρκεῖ ὅτι θέτει τὰς βάσεις — τὸ σῶμα δὲν ἀποθνήσκει, ἐπερχομένου τοῦ θανάτου, ἀλλὰ διατηρεῖ τὴν ὀργανικὴν ζωὴν του, ἥτις ἐκλείπει βαθμηδὸν ἐρ' ὅσον ἐπέρχεται ἡ χημικὴ ἀλλοίωσις τῶν ἰσθῶν. Ἄλλ' ὁ Καρρέλ κατώρθωσε γὰρ μεταφυτεῦσιν αἱματοφόρα ἀγγεῖα εἰς τὰ ἐντόσθια ἐκ ζῶων. Θὰ ἐξακολουθῇ δὲ ὁ ἀνθρωπος ζῶν, εἰάν ἡ ἀπαιτουμένη κυκλοφορία τοῦ αἵματος τοῦ ἀποκατασταθῇ διὰ μεταφυτεύσεως.

Ἄλλ' ὁ Καρρέλ ἀνατρέπει καὶ ἄλλην θεωρίαν, τὴν Δαρβίνειον. Ἀποδεικνύει ὅτι τὰ τεράχια ἐνὸς πιθήκου τοποθετούμενα ἐντὸς ἀνθρωπίνου σώματος δι' ἐγγερίσεως δὲν ἐφαρμόζονται τόσον καλῶς, ὅσον τὰ λαμβανόμενα ἐκ ζῶων κατωτέραις τάξεως.

Ἰπάρχουν πολλοὶ βεβαίως ἐπιστήμονες ἰσχυρίζόμενοι ὅτι ὁ ἀνθρωπος εἶνε τελειοποίησις τρῶ πιθήκου, ὅθεν κατάγεται. Αἱ γενεαὶ διαδεχόμεναι ἀλλήλας ἐπέφερον εἰς τὸν ἀνατολικὸν σχηματισμὸν τοῦ πιθήκου βελτιώσεις, αἵτινες ἀπέληξαν εἰς τὸν σημερινὸν ἄνθρωπον. Ὁ προϊστορικὸς «πρόγονος» χάνει ὅπως δῆποτε τὴν τιμὴν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ καὶ μένει ἐν κτήνος πάντοτε, πλησιάζον πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ἀλλ' οὐχὶ καὶ γεννῆτωρ αὐτοῦ.

Ἴσως δυσπίστως κινήσῃ τις τὴν κεφαλὴν, ψιθυρίζων «Οὐδὲν καινὸν ὑπὸ τὸν ἥλιον». Ὁ ἐνενηκοντοῦτης φιλόσοφος Γουόλα εἶπεν ἐσχάτως ἐν συνευθεύσει πρὸς τὰ «Ἡμερήσια Νέα» ὅτι μελετήσας τὴν ἱστορίαν

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

του ανθρώπινου γένους εξ άφορμής των περιφήμων νέων ανακαλύψεων, αΐτινες έγένοντο εν Αιγύπτω και ανατρέχουσιν εις εποχήν κατά 7,000 έτη παλαιότεραν τής σήμερον, εύρίσκει ότι ουδεμία έγένετο επιστημονική ή κοινωνική πρόοδος από των αρχαιοτάτων Αιγυπτίων και Συρίων μέχρι τής ναυπηγήσεως των τελευταίων Δρήςνων. Μεθ' όλην δε την αποταμίευσιν ανθρωπίνης γνώσεως, δέν έγενόμεθα εύφύστεροι των αρχαίων. Οι ιδρυταί των Ηυραμίδων ήσαν εξ ίσου ίκανοί μαθηματικοί ως ο Νεύτων, το δε κοινωνικόν σύστημά μας από κορυφής μέχρι πυθμένος εΐνε σσηπές και πλήρες έγκλήματας.

Άλλά και αι άνασκαφαί τής Κρήτης απέδειξαν ότι αι Κρήσαι πρό 4,000 έτών ενεδύοντο με φορέματα όμοια σχεδόν με τας σημερινάς άμφιέσεις των κομψών Παρισινών. Έφοροΰσαν φορέματα άντραβέ. Εΐχον περικρμιον και φούσταν με φαρμαλάδες, στηθόδεσμον, φουσκωτά μανίκια, φράντζες, βολάν κλιμακηδόν τεταγμένα κλπ. Άλλά και τὰ κεντήματα των συγχρόνων του Μίνως δέν διέφερον των σημερινών, οΰτε τὰ κοσμήματα. Άλλά δε αρχαιότατα εύρήματα αποδεικνύουν εΐδη κομμώσεως και πύλων του . . . σημερινού συρμού.

(Έπειτα τό τέλος)

Δ. Κ.

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΝ ΤΗ ΤΕΧΝΗ

Ο Ίησοϋς διδάσκων επί του Όρους

Μαρία ή Μαγδαληνή πρό των ποδών του Ίησοϋ.